

Pablo de Sarasate

ZIGEUNERWEISEN

MELODII ȚIGĂNEȘTI

op. 20

Transcripție pentru PIAN
de George Enescu

GRAFOART

Pablo SARASATE

Pablo Martín Melitón de Sarasate y Navascués (*Pamplona, 1844 - Biarritz, 1908*) a fost violonist și compozitor spaniol romantic. A studiat la Madrid cu M. R. Sáez și apoi, începând din 1856, la Paris. Turneele l-au condus la Constantinopole, Viena, în America de Nord și de Sud, în Rusia și în întreaga Europă.

Înregistrările pe care le-a lăsat stau mărturie pentru o tehnică uluitoare, o siguranță incredibilă și un mod de interpretare foarte elegant, dar destul de superficial.

Numeroase lucrări au fost compuse pentru el, printre acestea găsim *Simfonia spaniolă* de Lalo, *Concertul nr. 2* și *Fantezia scoțiană* de Max Bruch, *Piesă de concert*, *Introducere și Rondo capriccioso* și *Concertul în si minor* de Saint-Saëns.

El însuși a compus un mare număr de piese de virtuozitate pentru vioară, printre care *Reverie*, *Zigeunerweisen*, *Capriciu basc*, *Jota aragoneză*, *Navarra*, *Introducere și Capriciu-jota*, *Introducere și Tarantella*, *Fantezie după Carmen*, *Fantezie după Faust* etc.

George ENESCU

George Enescu s-a născut pe 19 august 1881, Liveni-Vârnay, azi George Enescu, județul Botoșani, România. A fost compozitor, violonist, pedagog, pianist și dirijor, fiind considerat cel mai important muzician român.

A început să cânte la 4 ani și să compună la 5 ani, fiind considerat un copil-minune. Primele noțiuni muzicale le primește de la tatăl său și de la un vestit lăutar, Niculae Chioru. Între anii 1888 și 1894 studiază la Conservatorul din Viena, având profesori, printre alții, pe Joseph Hellmesberger jr. (vioară) și Robert Fuchs (compoziție). După absolvirea Conservatorului din Viena cu medalia de argint, își continuă studiile la Conservatorul din Paris, între anii 1895 și 1899, sub îndrumarea lui Martin Pierre Marsick (vioară), André Gédalge (contrapunct), Jules Massenet și Gabriel Fauré (compoziție).

În lucrările sale, s-a inspirat din folclorul ținuturilor natale, dar evoluția sa a reflectat o tendință către o utilizare din ce în ce mai sublimă a acestuia. La data de 6 februarie 1898 are debutul în calitate de compozitor în cadrul Concertelor Colonne din Paris cu Suita simfonică Poema Română, inspirată de muzica doinitorilor din Liveni și a lăutarilor din Cracalia. Din perioada studiilor la Paris datează cele patru „simfonii de școală”, Poema Română op. 1 (1897) pentru orchestră și cor bărbătesc, Sonata nr. 1 pentru pian și vioară în Re major, op. 2 (1897), Suita nr. 1, în sol minor, în stil vechi pentru pian, op. 3 (1897), Sonata nr. 2 pentru pian și vioară în fa minor, op. 6 (1899), lucrări care i-au adus recunoașterea tânărului compozitor.

În perioada lucrului la opera sa Oedip (terminată în 1931), Enescu a terminat o serie de lucrări simfonice și camerale, reprezentative pentru stilul de maturitate al compozitorului: Simfonia nr. 2 în La major, op. 17 (1914), Suita pentru orchestră nr. 2 în Do major, op. 20 (1915), Simfonia nr. 3 în Do major, op. 21 (1918–1921), precum și Cvartetul de coarde în Mi bemol major, op. 22, nr. 1 (1920), Sonata pentru pian în fa diez minor, op. 24, nr. 1 (1924), Sonata pentru pian și vioară nr. 3, în la minor, în caracter popular românesc, op. 25 (1926). Au urmat Sonata pentru pian și violoncel în Do major, op. 26, nr. 2, Suita sătească nr. 3 în Re major, op. 27 (1939), două simfonii neterminate (reconstituite și orchestrate de compozitorul Pascal Bentoiu), Cvartetul de coarde în Sol major, op. 22 nr. 2 (1951), Simfonia de cameră pentru 12 instrumente soliste, op. 33 (1954) și Vox Maris, op. 31, poem simfonic pentru cor mixt cu solo de tenor și soprană, orchestră mare (1954).

După cel de-al doilea război mondial, George Enescu părăsește definitiv România și se stabilește la Paris, unde se stinge din viață în 1955.

ZIGEUNERWEISEN

Pablo de Sarasate
(1844 - 1908)
transcripție pentru pian
de George Enescu

Moderato

ff

f

8va

f

8va -

5 5 6 6

6

8va

mp

12 12

3 3

8va -

3

The image shows a musical score for piano, consisting of five systems of staves. Each system has a treble and bass clef staff. The first system features a treble staff with a melodic line and a bass staff with accompaniment. The second system has a treble staff with a melodic line and a bass staff with accompaniment. The third system has a treble staff with a melodic line and a bass staff with accompaniment. The fourth system has a treble staff with a melodic line and a bass staff with accompaniment. The fifth system has a treble staff with a melodic line and a bass staff with accompaniment. The score includes various musical notations such as notes, rests, slurs, and dynamic markings. A large watermark 'PREVIZUALZAR' is overlaid diagonally across the score.